

Нове сторіччя

Наталія Грегуль

Земне життя таке коротке,
Як спалах в вихорі століть,
Несуться ночі й дні достоту,
Допоки серце стукотить.

Серцебиття цього століття,
Карбує в пам'ять гігабайт,
Всі голоси, рядки й обличчя,
Все зберіга сторіччя сайт.

Наш цифровий портрет друкує,
Реально-віртуальний світ,
Ми мешканці земної кулі,
Кружляєм всесвітом сто літ.

Що збереже наше сторіччя,
Чи жде прорив у пізнання,
І відкриття: щоб щось значуще,
Безцінна річ для майбуття?

У двадцять першому сторіччі,
Створили Штучний Інтелект,
Душа та совість — теми вічні,
Живий Божественний проект!

Цей світ крихкий, з ним обережно!
Не треба гратися з вогнем,
Лише у мирі світ безмежний,
Ми не загубим, збережемо.

Життя — це дар, це спалах зірки,
Хто знає це, ті не дадуть,
З орбіти злодіям планету,
У чорну діру повернуть.

Ми в світ прийшли щоб щось створити,
Цей поклик серця — вища суть,

Ті хто руйнують, труять й нищать,
Спинись Земля — нехай зійдуть!